

Дејан Илић

ДВЕ СТВАРНОСТИ

ИЗ ЖИВОТА

Нешто из живота, у суседној улици,
изјутра, док сви још спавају,
ударци чекића из неке гараже,
шкрипа метала, лима и жице,
у глави се разлеже као апокалипса
гвожђурије, четири јахача-бургије
што пробијају зидове и плафоне,
убацују тешковне, а затим стравичне
спирале, њихови склиски и
незаустављиви ритмови,
продиру кроз мозак, нешто
покривају, облажу, заштићују.
Још неколико удараца док се
протеза сасвим не фиксира,
и, наједном, све је готово,
тишина савршена, чује се весели
цвркул птица, алат је одложен
а руке мирују. Блиндирано
недељно јутро.